

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟΥ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Θέσεις τῆς Κομμουνιστικῆς Ὄργανωσης
Σπουδαστῶν τοῦ ΚΚΕ (Ἐσωτερικοῦ)

Ὀκτώβρης 1972

«Ὅσοι ἀγωνίζεσθε γιὰ τὴν ἀλήθεια, γιὰ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν ἀπολύτρωση τοῦ ἀνθρώπου, ἀπαντᾶτε στίς βροσιές καὶ στίς συκοφαντίας τῶν ἀντιδραστικῶν μέ θετικὴ ἐργασία μελετᾶτε σοβαρὰ, ἐμβαθύνετε ἐπιστημονικὰ στίς ιδέες σας, κηρύχνετέ τις μέ πίστη καὶ ἐνθουσιασμό, πολεμάτε τίμια, εὐλικρινά, παλληκαρῶσια, ἀντρίζεστε τὸ μέλλον εἶναι δικό σας».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΑΗΝΟΣ

«Ἀναγέννηση» Φύλ. 110 - 120, Ἰούλ. - Αὐγ. 1927

Οι θέσεις αυτές διατυπώθηκαν ύστερα από έσωκομματική συζήτηση με βάση σχετικό προσχέδιο, από την Κομμουνιστική Όργάνωση Σπουδαστών του ΚΚΕ (Έσωτ.) και εγκρίθηκαν από τό Γραφείο τής Κεντρικής Έπιτροπής του Κόμματος.

Οι θέσεις αποτελούν τήν άρχή μάλλον παρά τήν έπισφράγιση τής διαδικασίας διαμόρφωσης μιας ολοκληρωμένης και έπιστημονικής γραμμής πάνω στο φοιτητικό. Σκοπός τους είναι νά δώσουν έναν προσανατολισμό και νά διαμορφώσουν άξονες δράσης για τή δουλειά του Κόμματος στά Άνώτερα και Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα και συναμα νά αποτελέσουν τή βάση για μίαν έμβάθυνση τών προβλημάτων του φοιτητικού χώρου και τής Παιδείας. Έμβάθυνση πού είναι δυνατή μόνο με τή συλλογική δουλειά τών κομμουνιστών φοιτητών και έπιστημόνων, όλων τών δημοκρατών φοιτητών.

Ή Κομμουνιστική Όργάνωση Σπουδαστών του ΚΚΕ (Έσωτ.) καλεί τούς Έλληνες σπουδαστές νά συσπειρωθούν γύρω από τίς θέσεις αυτές. Πιστεύει ότι οι όριστικές λύσεις θά βρεθοῦν μέσα στην άγωνιστική διεκδίκηση τών αίτημάτων και στην έμπειρία τής καθημερινής πάλης. Τότε μόνο ό διάλογος για τή βελτίωση και ολοκλήρωση τούτων τών θέσεων θά είναι γόνιμος και αποτελεσματικός.

Κομμουνιστική Όργάνωση Σπουδαστών του ΚΚΕ (Έσωτ.).

Πάνω από πέντε χρόνια πέρασαν από την ημέρα της έπιβολής της στρατιωτικής δικτατορίας στη χώρα μας. Ή χούντα του Παπαδόπουλου ήρθε στην έξουσία μετά την αποδεγμένη αδυναμία των κυρίαρχων τάξεων ν' ασκήσουν αποτελεσματικά την αντιδραστική πολιτική τους. Η αδυναμία τους αυτή ήταν αποτέλεσμα και των έσωτερικών αντιθέσεων της αστικής τάξης, αλλά κατά κύριο λόγο των αγώνων του λαϊκού κινήματος, που ώστόσο δεν κατάφερε ν' αντισταθεί ως τό τέλος στά σκοτεινά σχέδια της όλιγαρχίας και των ίμπεριαλιστών. Ταυτόχρονα, ή στρατοκρατία στη χώρα μας ήρθε ν' άπαντήσει και σε μίαν έντονη ανάγκη της άμερικάνικης και νατοϊκής έξωτερικής πολιτικής, για μιά σίγουρη και ύπάκουη στις έντολές της βάση στον έξαιρετικά άσταθή χώρο της Άνατολικής Μεσογείου. Γι' αυτό, ή στρατιωτική δικτατορία παρουσιάζεται σαν δύναμη αίχιμής των πιο αντιδραστικών στρωμάτων της αστικής τάξης και σαν χωροφύλακα των ίμπεριαλιστικών συμφερόντων στη χώρα μας.

Πρώτος στόχος της χούντας, ό έκιμηδενισμός του λαϊκού κινήματος και ή προοδευτική αποδυναμωση της δημοκρατικής παράταξης. Άπώτερος σκοπός της, ή στέρωση της έξουσίας της μονοπωλιακής όλιγαρχίας με τη δημιουργία και την έπιβολή ενός νέου νομικού και πολιτικού θεσμικού πλαισίου, του τύπου που διαγράφεται μέσα από τά νομικά κατασκευάσματα του «Συντάγματος» του 1968. Κύριο χαρακτηριστικό της άπόπειρας αυτής είναι ό άπόλυτος έλεγχος της πολιτικής ζωής του τόπου από τους στρατοκράτες, ήγέτες ενός άμερικανοποιημένου και νατοποιημένου στρατού. Νά τό περιεχόμενο της περίφημης «έξομάλυνσης», που τόσο πολύ διατυμπανίζεται από τους έπίσημους ιδεολογους του καθεστώτος. Μέσα από τίς τέτοιες διαδικασίες έπιδιώκεται ή διασφάλιση των ίμπεριαλιστικών συμφερόντων στην Έλλάδα και ή επιτάχυνση της κρατικομονοπωλιακής άνάπτυξης της χώρας.

Βασική διαπίστωση είναι άκριβώς ή ολοκληρωτική άποτυχία της «έξομάλυνσης» που έπιδιώκουν οι στρατοκράτες και οι σύμβουλοί τους. Ή άποτυχία αυτή όφείλεται στην καθολική αντίθεση του έλληνικού λαού νά ένταχθεί σε τέτοιες προοπτικές, αντίθεση που οδηγεί ως τό όριακό γεγονός της μή παγίδευσης και της πιο συντηρητικής μερίδας του πολιτικού κόσμου. Έτσι, άποστηρημένη από κάθε λαϊκό έρεισμα, ή χούντα δεν έξασφαλίζει καμμία βιώσιμη προοπτική και δεν τολμεί νά έφαρμόσει τά μέτρα που ή ίδια, ώστόσο, κάθε φορά παίρνει. Περιέρχεται, μ' αυτόν τόν τρόπο σε σειρά από αντίφάσεις που ξεσκεπάζουν τόν ξενόδουλο χαρακτήρα της και τόν αντίλαϊκό προσανατολισμό της, δυσχεραίνου την έκπλήρωση των ίδιων των σκοπών της. Ή ένταση της τρομοκρατίας και της βίας έξακολουθεί νά είναι τό μόνο μέσο της έπιβολής στα χέρια της χούντας.

Ἡ χουντική πολιτική καί οἱ ἀντιφάσεις της ἐκφράστηκαν καί μέσα στό πανεπιστήμιο καί τούς φοιτητικούς χώρους γενικώτερα, μέ τήν ἀπόπειρα στρατιωτικοποίησης καί τεχνοκρατικής προσαρμογῆς τῆς Ἀνώτατης Παιδείας, μέ τήν υιοθέτηση ἐνός αὐταρχικοῦ θεσμικοῦ πλαισίου (Ν. Δ.93/69, Προσχέδιο Καταστατικοῦ Χάρτου Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων κ.ά.), μέ τήν ἐπίμονη προσπάθεια ἐνταξίης τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ μέσα σ' αὐτό (ἔνταξη τρομοκρατίας, διορισμένες διοικήσεις συλλόγων, προσπάθεια διενέργειας σκηνοθετημένων ἐκλογῶν κ.ο.κ.) καί τέλος μέ τήν προσπάθεια ἐνός καπιταλιστικοῦ «ἐκσυγχρονισμοῦ» τῆς Παιδείας (Φραγκᾶτος). Καί στήν Ἀνώτατη Παιδεία ἡ ἀντίθεση τῶν φοιτητῶν στή χουντική πολιτική, ἡ ἐξάρτηση τῆς δικτατορίας ἀπό τούς σκοταδιστές ἰδεολόγους της, ὁδηγεῖ τήν πολιτική της σέ ἀντιφάσεις, πού ξεσκαπάζουν τόν ἀντιλαϊκό χαρακτήρα της καί τήν ἀνικανότητά της νά ἐφαρμόσει μιάν ὀποιαδήποτε ριζοσπαστική πολιτική.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, στήν ἀντίρροπη πορεία τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἀντιδικτατορικοῦ κινήματος, ἔχουμε σήμερα, ἐντονώτερα ἀπό κάθε ἄλλη φορά, δείγματα μετατροπῆς τῆς παθητικῆς ἀντίστασης σέ ἐνεργητική ἀντιπαράταξη δυνάμεων στό στρατοκρατικό καθεστῶς. Ἡ διαδικασία αὐτή ἔγινε ἰδιαίτερα ἀντιληπτή τήν περασμένη ἀνοιξή στό χώρο τῆς νεολαίας μας καί πῆρε συγκεκριμένη ἐκφραση μέσα στά Πανεπιστήμια καί τίς ὑπόλοιπες Ἀνώτατες καί Ἀνώτερες Σχολές.

Ἡ ἑλληνική φοιτητική νεολαία, πιστή στίς ἀγωνιστικές παραδόσεις της, βρίσκεται καί σήμερα, κάτω ἀπό ἀντίξοες συνθήκες, στίς ἐκπέσεις τῆς πάλης ἐναντία σέ ἕνα τυραννικό, ξενοδουλο καί ἀντιλαϊκό καθεστῶς, μαχόμενη γιά τήν Ἐλευθερία, τή Δημοκρατία, τήν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία καί τήν Κοινωνική Πρόοδο. Ὅπως οἱ φοιτητές τοῦ 1936 πολέμησαν τόν φασισμό στό πρόσωπο τοῦ Μεταξά, ὅπως ἀντιστάθηκαν σθεναρά στόν ξένο κατακτητή, ὅπως ἀγωνίστηκαν γιά νά ἀπαλλάξουν τή χώρα μας ἀπ' τά δεσμά τῶν Ἀγγλων καί τῶν Ἀμερικανῶν, ὅπως οἱ φοιτητές τοῦ 1950 πάλαυψαν γιά δέκα χρόνια ἐναντία σ' ἕναν ἰσοπεδωτικό σκοταδισμό, μά κατόρθωσαν νά παραδώσουν τή σκυτάλη, γιά πῖο προωθημένους ἀγῶνες στή γενιά τοῦ 1960 ὅπως κι' αὐτή ὑπερασπίστηκε ἀνυποχώρητα τίς δημοκρατικές παραδόσεις ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔτσι καί ἡ σημερινή φοιτητική νεολαία μας μπαίνει στίς πρῶτες γραμμές τοῦ ἀγῶνα. Ἐνός ἀγῶνα, πού εἶναι κι' ἀγῶνας ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ ἐνός ἀγῶνα πού συνεχίζεται, μέσα σέ μιὰ ἀργή καί βασανιστική πορεία, ἀπό τό 1821 ὡς τίς μέρες μας: εἶναι οἱ ἐπίμοχθες προσπάθειες ἐνός παλιοῦ λαοῦ νά ἀναδειχθεῖ σέ ἕνα ἔθνος σύγχρονο, νά πάρει συνείδηση τοῦ ἰδιαίτερου χαρακτῆρα του, τῆς ἰστορίας του καί τῆς σημερινῆς του πραγματικῆς κατάστασης, γιά νά μπορέσει νά ζήσει στό μέλλον ἀνεξάρτητα, εἰρηνικά καί ἐποικοδομητικά, στήν κοινωνία τῶν ἐθνῶν τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Ἡ ἑλληνική φοιτητική νεολαία συνεχίζει σήμερα αὐτούς τοὺς ἀγῶνες μέ μιὰ πεποίθηση: πῶς ἡ ἀνατροπή τῆς χούντας εἶναι σταθμός, συνάμα καί ἀφετηρία τῆς χειραφετικῆς πορείας πού θά ὁδηγήσει τή χώρα μας σέ ψηλότερες μορφές κοινωνικῆς ὀργάνωσης, οὐσιαστικά δημοκρατικῆς καί πραγματικά ἐλεύθερης. Καί μέ μιὰ φιλοδοξία: μέσα ἀπό τούς καθημερινούς της ἀγῶνες, μέσα ἀπό τήν ἀντιδικτατορική πάλη, νά σφραγιστεῖ τά ὄντικά καί πνευματικά μέσα πού θά τῆς ἐπιτρέψουν νά δημιουργήσει τήν κατάσταση ἐκεῖνη, ἀπό τήν ὅποια κάθε ὀπισθοδρόμηση θά ἔχει γίνει πιά ἀδύνατη.

Ι) ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΑΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

1. Από την πρώτη στιγμή της επίβολής της δικτατορίας, τὰ ελληνικά φοιτητικά νειάτα βρέθηκαν στις επάλξεις της αντιστασιακής πάλης. Συνεχίζοντας τις παραδόσεις της Έθνικης Αντίστασης και των δημοκρατικών αγώνων της περιόδου 1950 - 1967, η σπουδάζουσα νεολαία πήρε μέρος σε όλες σχεδόν τις αντιστασιακές οργανώσεις, ίδρυσε τις δικές της φοιτητικές αντιστασιακές οργανώσεις.

Η περίοδος 1967 - 1971 χαρακτηρίζεται από τό χαμηλό επίπεδο των μαζικών αγώνων στον φοιτητικό χώρο, σαν αποτέλεσμα του όργιου της φασιστικής τρομοκρατίας, του αϊφνιδιασμού, της άπογοήτευσης και της άποδιοργάνωσης που ακολούθησε τό στρατιωτικό πραξικόπημα. Η κατάσταση αυτή ένισχυθήκε και από τή διάσπαση των προοδευτικών δυνάμεων.

Στή δύσκολη αυτή περίοδο, οι αντιστασιακές οργανώσεις των φοιτητών κατορθώνουν να κρατήσουν τή φλόγα της δημοκρατίας άναμμένη, δείχνουν πως τό έλεύθερο φρόνημα των φοιτητών δέν έχει καμφθει. Τά πανώ, οι προκηρύξεις, τὰ συνθήματα στους τοίχους, άλλες μαχητικές εκδηλώσεις, οι ήρωικές άπολογίες των αγωνιστών του «Ρήγα Φεραίου» και άλλων όργανώσεων στα φασιστικά δικαστήρια, ξεσκεπάζουν τή χούντα και τή φοιτητική πολιτική της, άσπασουν τό θαυμασμό όλων των φοιτητών και του ελληνικού λαού, προετοιμάζουν έτσι τους μαζικούς αγώνες που ακολουθήσαν.

Η Κομμουνιστική Οργάνωση Σπουδαστών του ΚΚΕ (Έσωτ.) υπογραμμίζει τή σημασία της δράσης των αντιστασιακών οργανώσεων των φοιτητών τήν πρώτη αυτή περίοδο και διαφωνεί με οποιαδήποτε τάση υποτίμησης ή μηδαινοποίησης της. Παρά τὰ επανειλημμένα χτυπήματα που δέχτηκαν, και τον σχετικά μη μαζικό τους χαρακτήρα, οι φοιτητικές αντιστασιακές οργανώσεις πρόσφεραν άνεκτίμητες υπηρεσίες στους φοιτητές και σ' όλο τον ελληνικό λαό, δείχνοντας τό δρόμο της μη ύποταξης στους τυράννους, συμβάλλοντας στην άπομόνωση της δικτατορίας.

2. Τό έτος 1972 αποτελεί νέα ποιότητα στην ανάπτυξη του φοιτητικού κινήματος μετά τή δικτατορία. Οι αντιθέσεις που επί πέντε χρόνια ή τρομοκρατία δέν είχε αφήσει να φανούν αρχίζουν να έρχονται τώρα στην επιφάνεια.

Οι μαζικές κινητοποιήσεις των φοιτητών του Πανεπιστημίου Αθηνών, του Πολυτεχνείου, της Σχολής Υπομηχανικών, της Σιβιτανιδείου και όλων σχεδόν των άλλων Ανώτερων και Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, σπάνε τό φράγμα του τρόμου. Η ένταση της χουντικής τρομοκρατίας που ακολουθεί με συλλήψεις, ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια, δίκες και άπειλές, όχι μόνο δέν κατορθώνει να κάμψει τήν αγωνιστικότητα των φοιτητών, μα αντίθετα τήν ανεβάζει όλο και πιο ψηλά.

Οι φοιτητές αγωνίζονται για τὰ άμεσα αίτήματά τους και άσπασουν τις πρώτες σημαντικές νίκες (λ.χ. στή Φυσικομαθηματική Αθηνών, με τήν πορεία της 27ης Απριλίου 1972). Εκτιμούν σωστά πως κόμβος μέσα από τον όποιο περνάνε όλα τὰ αίτήματά τους, άμεσα και άπώτερα, είναι ή άπομάκρυνση των διορισμένων και ή διενέργεια ελεύθερων εκλογών στους φοιτητικούς συλλόγους. Συγχρόνως πρωτοστατούν και στον πλατύτερο δημοκρατικό αγώνα, σχηματίζοντας τις πρώτες αντichουντικές διαδηλώσεις, συμμετέχοντας ένεργά στην προοδευτική πνευματική κίνηση της χώρας.

3. Η σωστή εκτίμηση των εξελίξεων αυτών έχει μεγάλη σημασία: Μαζί με τό πλατύ κίνημα για τήν άπελευθέρωση των πολιτικών κρατου-

μένων και μέ ὀρισμένα γεγονότα μέ μεμονωμένο χαρακτήρα — κηδεῖες τοῦ Γ. Παπανδρέου και τοῦ Γ. Σεφέρη — οἱ κινητοποιήσεις τῶν φοιτητῶν εἶναι ἕνα ἀπό τὰ πρῶτα μαζικά και ἀνοιχτά ἀντιδικτατορικά κινήματα στήν Ἑλλάδα μετά τὸ πραξικόπημα. Σάν τέτοιο ἀποκτᾶ γενικώτερη σημασία: μέ τὸ παράδειγμά του δείχνει σέ ὀλόκληρο τὸ λαὸ πῶς ἡ μαζική πάλη εἶναι δυνατή και ἀποτελεσματική ἀκόμη και κάτω ἀπὸ τὴν πιὸ στυγνὴ τυραννία.

Γιὰ μιὰ σειρά ἀπὸ λόγους πού σχετίζονται κυρίως μέ κάποια εὐρύτερα περιθώρια κίνησης τῶν φοιτητῶν, πού ὑφίστανται πολὺ λιγώτερο τοὺς κοινωνικούς καταναγκασμούς, οἱ φοιτητικοὶ ἀγῶνες ἀποτελοῦν πάντα μίαν ἔστια ἰδιαίτερης εὐαισθησίας ὅπου βρίσκει εὐκόλως διέξοδο ἡ κοινωνική ἀμφισβήτηση. Οἱ ἴδιοι αὐτοὶ λόγοι ὅμως, πού καθορίζουν και τὴν ἀγωνιστική διαθεσιμότητα τῶν φοιτητῶν, καθορίζουν και τὴν ἀσάθεια τῆς πολιτικῆς τους τοποθέτησης. Τὸ φοιτητικὸ κίνημα κινδυνεύει ἔτσι νά πάρει τὸν χαρακτήρα τοῦ πρόσκαιρου, τοῦ εὐκαιριακοῦ και τότε δέν φαίνεται ἱκανὸ νά ὀδηγήσει σέ ριζικές λύσεις και μεταβολές. Τὰ συμπεράσματα πού βγαίνουν εἶναι δύο:

α) Τὸ φοιτητικὸ κίνημα μπορεῖ νά παίξει ρόλο σπινθήρα και καταλύτη γιὰ ὀλόκληρο τὸ λαϊκὸ κίνημα.

β) Τὸ φοιτητικὸ κίνημα πρέπει νά δένεται μέ τὸ εὐρύτερο λαϊκὸ κίνημα, ἰδιαίτερα μέ τὸ ἐργατικὸ, νά διδάσκεται ἀπὸ τῆς ἐμπειρίας αὐτῶν τῶν κινήματων. Ἡ ζεύξη τῶν δύο αὐτῶν κινήματων σ' ἕνα ἕναιο λαϊκὸ κίνημα, ἐπαναστατική προοπτική ἐνάντια στήν ὀποία καμμιὰ χούντα δέν μπορεῖ ν' ἀντισταθεῖ, θά καθοριστεῖ ἀποφασιστικά ἀπὸ τὸ ἐυρος και τὴν ποιότητα τῶν ἀγῶνων τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ και τῆς ἐργατικῆς τάξης, πρωτοπόρας δυνάμεις τῆς κοινωνίας μας. Ἡ Κομμουνιστικὴ Ὀργάνωση Σπουδαστῶν τοῦ ΚΚΕ (Ἐσωτ.) πιστεύει πῶς οἱ Ἕλληνες φοιτητῆς πρέπει νά ὀργανωμίζονται τόν δημοκρατικὸ και κοινωνικὸ χαρακτήρα τῶν αἰτημάτων τους, και νά τὰ κῆνουν ἔτσι αἰτήματα ὀλόκληρου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Ἡ Κομμουνιστικὴ Ὀργάνωση Σπουδαστῶν τοῦ ΚΚΕ (Ἐσωτ.) ἐπίσημιναι μίαν ἀδύνατη πλευρὰ τῶν πρῶσφατων φοιτητικῶν ἀγῶνων: κυριαρχεῖ τὸ αὐθόρμητο στοιχεῖο, ἡ ἔλλειψη σαφῶν και μελετημένων στόχων, ἡ ἔλλειψη σχεδιασμοῦ τῆς πάλης. Συχνὰ οἱ φοιτητῆς παρασύρονται σέ ὑπέρμετρη αἰσιοδοξία πού ὑποτιμᾶει τὴ δύναμη τῆς χούντας και τῆς ἀσφάλειας, ἐνῶ ἄλλοτε ἐπικρατεῖ σύγχυση μετά τὰ πρῶτα χτυπήματα. Συχνὰ παρατηρεῖται μιὰ ἀδικαιολόγητη ἐπιπολαιότητα σέ ὀργανωτικά και συνωμοτικά θέματα, ἐνῶ συγχρόνως δέν ἐξαντλοῦνται πάντα οἱ νόμιμες δυνατότητες. Συχνὰ, ὑποτιμᾶται ἡ σημασία τῆς μαζικοποίησης τοῦ ἀγῶνα, και γίνονται προσπάθειες νά ὑποταγεῖ τὸ κίνημα στὰ τεχνάσματα διαφόρων ἀντιπολιτευομένων. Τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἦταν και εἶναι ἀναπόφευκτα ὡς ἕνα βαθμὸ, στήν πρώτη φάση ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος, κάτω ἀπὸ ἐξαιρετικά ἀντίξοες συνθῆκες. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ὑπερνικήσης τους φαίνεται νά γίνεται στὰ μάτια τῶν φοιτητῶν κάθε μέρα και πιὸ πιεστική, γιὰ τὴν προφύλαξη και παραπέρα ἀνάπτυξη τοῦ πολὺπλευρου ἀγῶνα τους. Γόνιμες ἀπόψεις ἀνταλλάχθηκαν και ἀνταλλάσσονται πάνω στὰ θέματα αὐτὰ. Οἱ θέσεις τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργάνωσης Σπουδαστῶν τοῦ ΚΚΕ (Ἐσωτ.) σκοποῦ ἔχουν νά προωθήσουν αὐτὴ τὴ συζήτηση και νά συμβάλουν στὴ γρήγορη πραγμάτωση τῶν συμπερασμάτων.

Ἡ ἀνοιχτὴ τοῦ 1972 ἦταν γιὰ τὸ φοιτητικὸ κίνημα ἐποχὴ μιᾶς ποιοτικῆς μεταβολῆς πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴ ρωμιαλέα εἴσοδο πολυπληθῶν σπουδαστικῶν δυνάμεων στο χωρὸ τῆς ἀνοιχτῆς πάλης γιὰ τὰ συμφέροντά τους και ἐνάντια στὴ δικτατορία. Ἡ Κομμουνιστικὴ Ὀργάνωση Σπουδα-

στών του ΚΚΕ (Έσωτ.) πιστεύει πως η αλλαγή αυτή πρέπει να κατακτηθεί, να στερευθεί δηλαδή από το φοιτητικό κίνημα και να γίνει καινούργιο, πιο προχωρημένο χαρακώμα του αγώνα ολόκληρου του ελληνικού λαού.

4. Κατά τη διάρκεια και των πεντέμισυ χρόνων της δικτατορίας, το δημοκρατικό ελληνικό φοιτητικό κίνημα στο εξωτερικό, αναπόσπαστο κομμάτι του φοιτητικού κινήματος της Ελλάδας, αναπτύσσει πλούσια αντιδικτατορική δράση, συμβάλλοντας άμεσα στην αντίσταση και ενισχύοντας το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης προς τον ελληνικό λαό· γίνεται πόλος συσπείρωσης του ελληνικού στοιχείου, αναπτύσσει προοδευτική πνευματική και πολιτιστική δράση. Οί Έλληνες φοιτητές του εξωτερικού υποστηρίζουν τους αγώνες των συναδέλφων τους στο έσωτερικό της χώρας, αγωνίζονται για την ανατροπή της δικτατορίας, για την οικοδόμηση της ανεξάρτητης και δημοκρατικής Ελλάδας.

II) Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ Η ΧΟΥΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

5. Η εποχή μας είναι στενά δεμένη με την επιστημονική - τεχνική επανάσταση. Τα επιτεύγματα του ανθρώπου στον τομέα της επιστήμης και της τεχνικής αυξάνουν την κυριαρχία του πάνω στη φύση, επιταχύνουν την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την ευημερία όλων των λαών του κόσμου.

Η επιστήμη συνδέεται όλο και πιο στενά με την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, μετατρέπεται βαθμιαία σε άμεση παραγωγική δύναμη. Σε αντίστοιχία με τις εξελίξεις αυτές, αλλάζει και το περιεχόμενο της Παιδείας, δένεται πιο άμεσα με την παραγωγή.

Η διάρθρωση της Παιδείας μιάς χώρας αντανακλά τη δομή της κοινωνίας και, σε όρισμένο βαθμό, επιδρά επάνω της.

— Στις χώρες που έχουν άπαλλαγι από τον καπιταλιστικό ζυγό, νομοτελειακή τάση είναι: η επιστημονική - τεχνική επανάσταση και η Παιδεία να μπαίνουν στην υπηρεσία του λαού, να συμβάλλουν στη γρήγορη και πολύπλευρη ανάπτυξη της υλικής και πνευματικής του ευημερίας.

— Στις χώρες του κεφαλαίου, τους καρπούς της επιστημονικής - τεχνικής επανάστασης ιδιοποιείται κατά κύριο λόγο η άστική τάξη, και ιδιαίτερα μιά χούφτα από εγχώρια και ξένα μονοπώλια. Η ολόένα μεγαλύτερη σύνδεση επιστήμης και παραγωγής, Παιδείας και παραγωγής, παίρνει τη μορφή αυξανόμενης υποταγής τους στα ταξικά συμφέροντα της μονοπωλιακής ολιγαρχίας, στις ανάγκες της κρατικομονοπωλιακής ανάπτυξης, όπου κινητήρια δύναμη είναι το κέρδος και όχι η ορθολογική σχεδιοποίηση προς όφελος του λαού. Συγχρόνως η Παιδεία και ιδιαίτερα τα Πανεπιστήμια παραμένουν οι χώροι επεξεργασίας της ιδεολογίας της άρχουσας τάξης και συμβάλλουν στην αναπαραγωγή των κοινωνικών σχέσεων.

6. Στην Ελλάδα η Παιδεία βρίσκεται σε τέλεια αναντιστοιχία με τις πραγματικές ανάγκες ανάπτυξης του τόπου. Το σχετικά χαμηλό επίπεδο καπιταλιστικής ανάπτυξης, αποτέλεσμα της μακρόχρονης εξάρτησης από τον ιμπεριαλισμό, δέν έθετε ως πρόσφατα με την ίδια δεύτητα το πρόβλημα της σύνδεσης της Παιδείας με την παραγωγή. Επί πλέον τά ξένα μονοπώλια είχαν, και ως ένα βαθμό εξακολουθούν να έχουν, σαν πάγια πολιτική τη μετάκληση ανώτερου και ανώτατου επιστημονικού και τεχνικού προσωπικού από τις χώρες τους, την παρεμπόδιση της ανάπτυξης σοβαρής

έρυνας στην Ελλάδα. Οι κρατικές δαπάνες κατευθύνονται κυρίως σε μη παραγωγικούς τομείς — άμυνα, σώματα ασφαλείας κλπ. — σε βάρος της Παιδείας. Έτσι η εικόνα που παρουσιάζει η Παιδεία μας και ειδικότερα η 'Ανώτατη Παιδεία, είναι ανεπαρκής και άναχρονιστική.

— Το ποσοστό των δημοσίων δαπανών που διατίθενται για την Παιδεία είναι από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη και κατά την περίοδο 1965 - 1970 σημείωσε πτώση από 14,0% σε 13,3% ενώ το ποσοστό των στρατιωτικών δαπανών — χωρίς τα σώματα ασφαλείας και τα μυστικά κονδύλια — ανέβηκε από 32,0% σε 39,2%. Στόν Κρατικό Προϋπολογισμό του 1972, η Παιδεία καλύπτει τό 10,5% των δαπανών. Τα μικρά κονδύλια, μεταφράζονται στην 'Ανώτατη Παιδεία σε ανεπάρκεια κτιρίων, εργαστηρίων, βιβλιοθηκών και τεχνικού εξοπλισμού, σε τραγικά χαμηλή αναλογία διδακτικού προσωπικού πρὸς σπουδαστές — 1 πρὸς 30, η χαμηλότερη στην Ευρώπη — στην ανεπάρκεια δανείων, ύποτροφιῶν και φοιτητικής στέγης. Παρά τή σημαντική αύξηση του αριθμοῦ των φοιτητῶν, τήν τελευταία δεκαετία, ὁ κατά κατοικο αριθμὸς σπουδαστῶν παραμένει χαμηλὸς — 843 πρὸς 100.000 τό 1969.

— 'Από τοὺς 4 νέους πού ἐπιθυμοῦν νά σπουδάσουν, μόνον ὁ ἕνας κατορθώνει νά μπει στό 'Ανώτατο Ἐκπαιδευτικό Ἰδρυμάτα, ἐνῶ μεγάλο μέρος ἀπό τοὺς ὑπόλοιπους καταφεύγει γιά σπουδές στό ἔξωτερικό. Οἱ δρακόντιες εἰσαγωγικές ἐξετάσεις, μέ τόν σκανδαλώδη θεσμό των φροντιστηρίων — πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά τήν εἰσαγωγή στό 'Ανώτατο Ἰδρυμάτα—«λύνου» πάνω στην πλάτη τῆς νεολαίας μας τά προβλήματα πού προκύπτουν ἀπό τήν ἀνικανότητα τῆς ἀρχουσας τάξης νά προγραμματίσει ἱκανοποιητικά τή Μέση και τήν 'Ανώτατη Παιδεία γιά τίς ἴδιες τῆς τίς ἀνάγκες.

— Ἡ δομή τῆς 'Ανωτάτης Παιδείας εἶναι ἀναχρονιστική: Δίνεται δυσανάλογα μεγάλο βάρος στίς θεωρητικές ἐπιστήμες, ἐνῶ οἱ θετικές ἐπιστήμες και ἡ τεχνική ἐκπαίδευση εἶναι ὑποτροφικές. Ἡ διδασκαλία των οικονομικῶν ἐπιστημῶν εἶναι σχεδόν ἀνύπαρκτη. Τό ἴδιο συμβαίνει μέ τίς μεταπτυχιακές σπουδές. Ἡ ἐπιστημονική ἔρευνα παραμένει ὑποτυπώδης. Τά ἔξυτάτα προβλήματα ἐπαγγελματικῶν διεξόδων γιά τοὺς πτυχιούχους ἐπιβεβαιώνουν και ἐδῶ τον ἀνεδαφικό προγραμματισμό τῆς Παιδείας γιά τίς ἀνάγκες τῆς ἴδιας τῆς καπιταλιστικῆς οικονομίας.

— Ἡ σημερινή κατάσταση τῆς 'Ανωτάτης Παιδείας μας ἀδικεῖ σημαντικά τοὺς νέους πού προέρχονται ἀπό τά οικονομικά ἀσθενέστερα στρώματα, καθώς και τοὺς ἐπαρχιώτες νέους. Τά φροντιστήρια, ἡ ἔλλειψη ὀποιωνδήποτε διευκολύνσεων γιά τοὺς ἐργαζόμενους φοιτητές — νυκτερινές ὥρες διδασκαλίας, δυνατότητα διακοπῆς και συνέχισης ἀργότερα των σπουδῶν κλπ. — ἀποτελοῦν ἔμπόδια στό δρόμο των φτωχότερων νέων πού θέλουν νά σπουδάσουν. Πρόσθετα ἔμπόδια δημιουργοῦν γιά τοὺς ἐπαρχιώτες νέους πού θέλουν νά σπουδάσουν ἡ ἔλλειψη φοιτητικῆς στέγης, τό σημερινό σύστημα εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, ἡ ἔλλιπής ἀποκέντρωση των 'Ανωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

— Ἡ 'Ανώτατη Παιδεία στην Ἑλλάδα, μέ τήν ανεπαρκή ὕλική βάση τῆς και τήν ἀναχρονιστική δομή τῆς, μαστίζεται ἀπό τό σκοταδισμό πού τήν διαπνέει σ' ὅλες τῆς τίς πλευρές και τίς βαθμίδες. Περιορισμός κάθε ἐλεύθερης σκέψης και συζήτησης, κυριαρχία του λεγόμενου «ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ», τῆς ἀντιδραστικῆς διαστρέβλωσης τῆς ἱστορίας και των ἔθνικῶν μας παραδόσεων· ἀπαγόρευση τῆς δημοτικῆς γλώσσας και ὑποχρεωτική χρήση τῆς καθαρῆς, ἀτροφικότητα ἡ ἀνυπαρξία των «ἐπικίνδυνων κοινωνικῶν ἐπιστημῶν (κοινωνιολογία, ψυχολογία, πολιτικές ἐπιστήμες)· μεσαιωνικό καθεστῶς στίς σχέσεις καθηγητῶν - φοιτητῶν μέ ἀπόλυτη αὐθαιρεσία των καθηγητῶν — και πάνω ἀπ' ὅλα, ἀναχρονι-

σμός στη διδασκόμενη ύλη και στις μεθόδους διδασκαλίας, πράγμα που καθιστά αδύνατη κάθε επιστημονική εργασία, και θυσιάζει την επιστημονική αλήθεια στους αντιδραστικούς σκοπούς της άρχουσας τάξης. Νά μερικά βασικά χαρακτηριστικά της 'Ανώτατης Παιδείας.

— 'Ο μεγάλος αριθμός των νέων που αναγκάζονται νά σπουδάσουν στο έξωτερικό, είτε επειδή δέν έχει θέση γι' αυτούς στα 'Ανώτατα 'Εκπαιδευτικά 'Ιδρύματα της 'Ελλάδας, είτε επειδή οι μεταπτυχιακές σπουδές και ή έρευνα είναι σχεδόν ανύπαρκτες, είτε τέλος λόγω της κακής ποιότητας της 'Ανώτατης 'Εκπαίδευσης της χώρας, αποτελεί την αρχή της διαδικασίας αφαιμάξης της πατρίδας μας από τό ικανότερο επιστημονικό της δυναμικό, που έγκραθίσταται τελικά στο έξωτερικό, ιδιαίτερα στις 'Ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις.

7. Μέ τό πέρασμα του χρόνου, ή κατάσταση αυτή της 'Ανώτατης Παιδείας έρχεται σέ όλοένα μεγαλύτερη αντίθεση μέ τίς πραγματικές ανάγκες ανάπτυξης της χώρας. 'Ως ένα βαθμό έρχεται σέ αντίθεση ακόμα και μέ τίς ανάγκες της κρατικομονοπωλιακής ανάπτυξης. 'Η σχετικά γρήγορη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, στη βάση των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, δξύνει ιδιαίτερα και τίς δύο αυτές αντιθέσεις. Στην άρχουσα τάξη θέτει πλέον επιτακτικά τό θέμα της σύνδεσης της 'Ανώτατης Παιδείας μέ την παραγωγή. Συγχρόνως όμως, ή άρχουσα τάξη, στενά δεμένη μέ τον 'Ιμπεριαλισμό, βρίσκεται στην ανάγκη νά επιβάλει γιά την επιβίωσή της, ένα δικτατορικό καθεστώς, που βασική του πολιτική είναι ή παραμέληση της Παιδείας προς όφελος άλλων μη παραγωγικών δαπανών — στρατός, αστυνομίες κλπ. — και που τό ιδεολογικό του υπόβαθρο είναι άκριβώς ό αναρχοσοσιαλιστικός σκοταδισμός.

'Η χούντα, πιστός έντολοδόχος των 'Ιμπεριαλιστών και της εγγύχριας όλιγαρχίας, έχει σαν μακροπρόθεσμη προοπτική τον καπιταλιστικό «έκσυγχρονισμό» της ελληνικής Παιδείας, την όρθολογικότερη ύποταγή της στις ανάγκες των μονοπωλίων.

— Πρώτος της στόχος στα Πανεπιστήμια και τό φοιτητικό χώρο ήταν και είναι ή καταστολή κάθε φωνής που έναντιώνεται ή θά μπορούσε νά έναντιωθεί στην πολιτική της, ή κατάπνιξη του δημοκρατικού φρονήματος των φοιτητών: συλλαμβάνει, βασανίζει και καταδικάζει σέ βαρείες ποινές εκατοντάδες δημοκράτες φοιτητές. 'Απαγορεύει τό φοιτητικό συνδικαλισμό, διαλύοντας την ΕΦΕΕ και άλλους φοιτητικούς συλλόγους, διορίζοντας δικά της πληρωμένα όργανα στις διοικήσεις των φοιτητικών συλλόγων. Καταργεί κάθε ακαδημαϊκή έλευθερία, μέ τη μόνιμη παρουσία της 'Ασφάλειας στους φοιτητικούς χώρους. Δημιουργεί ένα νέο αυταρχικό θεσμικό πλαίσιο γιά τά 'Ανώτατα 'Εκπαιδευτικά 'Ιδρύματα — Ν.Δ. 93/69. Προσχέδιο Καταστατικού Χάρτου των Α.Ε.Ι. — : 'Αποβάλλει δεκάδες φοιτητές γιά τά δημοκρατικά τους φρονήματα. Καταργεί την αρχή της αυτονομίας των Α.Ε.Ι. απολύοντας δεκάδες δημοκράτες καθηγητές, διορίζει δικούς της, απεριόπτοντας τη νόμιμη έκλογή άλλων καθηγητών. Διορίζει κυβερνητικούς έπιτρόπους, δικτατορίσκους και αρχιχαφιέδες των ίδρυμάτων — Ν.Δ. 180/69.

— 'Ενισχύει τό σκοταδιστικό χαρακτήρα της Παιδείας, ανυψώνοντας τον «έλληνοχριστιανικό» πολιτισμό σέ κρατικό δόγμα, καταδιώκοντας κάθε φιλελεύθερη σκέψη και πνευματική κίνηση, μέσα ή έξω από τό Πανεπιστήμιο — διάλυση όργανώσεων όπως ή 'Ελληνοευρωπαϊκή Κίνηση Νέων και ή 'Εταιρία Μελέτης 'Ελληνικών Προβλημάτων

'Η ένταση της τρομοκρατίας και του σκοταδισμού διευκολύνει την ύποταγή της 'Ανώτατης Παιδείας στα μονοπωλιακά συμφέροντα, μέ τον απο-

κλεισμό των φοιτητών από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων πάνω στα προβλήματα τους, με την καταστολή κάθε αντίδρασης προς τη χουντική πολιτική. Έρχεται σε βαθειά αντίθεση με το πνεύμα ελευθερίας και διαλόγου που είναι αναγκαίο για την ανάπτυξη της επιστήμης και των τεχνών. Συνάμα, και ως ένα βαθμό, με την παρεμπόδιση κάθε ελεύθερης σκέψης, με την έπιβολή μιας απαρχαιωμένης ιδεολογίας, γίνεται εμπόδιο και στις διαρθρωτικές μεταβολές και την ανάπτυξη που απαιτεί ο καπιταλιστικός «έκσυγχρονισμός» της Παιδείας.

— Η ανάγκη καπιταλιστικού «έκσυγχρονισμού» μαζί και λόγοι κοινωνικής δημαγωγίας, οδηγούν τη χούντα σε μεγαλόστομες διακηρύξεις «μέτρων» για την Ανώτατη Παιδεία. Τα «μέτρα» αυτά τα αποφασίζει σε διαδικασίες άπ' όπου απουσιάζουν εντελώς εκλεγμένοι εκπρόσωποι των φοιτητών και των εργαζομένων, ενώ αντίθετα συμμετέχουν εκπρόσωποι της βιομηχανίας και των τραπεζών. Η χούντα δέν κρύβει ποιοί είναι οι στόχοι του «έκσυγχρονισμού» που προτείνει: η καλύτερη εξυπηρέτηση των «ανάγκων της οικονομίας», της καπιταλιστικής δηλαδή οικονομίας, που σκοπό έχει τη μεγιστοποίηση των κερδών των μονοπωλίων και όχι την ικανοποίηση των αναγκών του λαού. Αναγγέλλει κυνικά την πρόθεσή της να αφήσει τη χρηματοδότηση της επιστημονικής έρευνας «εις τās μεγάλας επιχειρηματικές μονάδες» που χρηματοδοτούν «ιδίως τās κατηγορίας εκείνας, αί όποιαί είναι χρήσιμοι διά τήν προώθησιν των σκοπών των εισφερουσών επιχειρήσεων». (Πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξεως 1968 - 1972).

Η χούντα όμως είναι άνικανη να πραγματοποιήσει αποτελεσματικά αυτόν ακόμα τόν έκσυγχρονισμό που παρά τήν αντιδραστική του ουσία περιέχει και όρισμένα στοιχεία με προοδευτικό χαρακτήρα. Η εφαρμογή των μέτρων αυτών προσκρούει είτε στα μικρά κονδύλια για τήν Παιδεία είτε στην αντίδραση των ιδεολογικών στυλοβατών της χούντας — του σκοταδιστικού δηλαδή κατεστημένου. Άλλοτε τὰ ίδια αυτά μέτρα είναι ανεδαφικά και μένουν στα χαρτιά. Έτσι ή χούντα έδηγγείται σε σπασμωδικά ήμιμετρα που δέν επιλύουν κανένα από τὰ βασικά προβλήματα των φοιτητών και της Παιδείας, μά που ύπογραμμίζουν αντίθετα τήν άνικανότητα της να ασκήσει οποιαδήποτε ριζοσπαστική πολιτική.

— Έτσι τὰ δάνεια και οι ύποτροφίες που τόσο διατυμπανίσθηκαν από τή χούντα είναι τελειώς ανεπαρκή και χορηγούνται με κριτήριο τή συγκέντρωση ύψηλου μέσου όρου βαθμολογίας από τό φοιτητή, ενώ άκριβώς οι οικονομικά άσθενέστεροι φοιτητές έχουν και τή μεγαλύτερη δυσκολία να πάρουν μεγάλους βαθμούς.

— Η περίφημη δωρεάν χορήγηση πανεπιστημιακών συγγραμμάτων (Α.Ν. 550/1969) εφαρμόζεται έλλιπώς και καθυστερημένα. Η κακή ποιότητα των βιβλίων και οι καθυστερήσεις αναγκάζουν τους φοιτητές να αγοράζουν άλλα συγγράμματα και σημειώσεις: έτσι ή «δωρεάν Παιδεία» που τόσο δημαγωγικά προβάλλεται, δέν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Τέλος, με τή δοσμένη έλλειψη βιβλιοθηκών, ή δωρεάν χορήγηση συγγραμμάτων έχει σαν πρόθετο αποτέλεσμα τήν εγκαθίδρυση του μονοπωλίου του ένός — και μάλιστα συχνά κακοῦ — βιβλίου, τόν περιορισμό της ελεύθερης σκέψης και της έρευνας.

— Μέσα στα πλαίσια του καπιταλιστικού «έκσυγχρονισμού» έντάσσεται ή κάποια ποσοτική αύξηση της τεχνικής εκπαίδευσης, ή αναδιοργάνωση όρισμένων σχολών (νομική, ιατρική), ή ίδρυση νέων έδρων (έρευνα αγοράς, διοίκηση επιχειρήσεων, τεχνολογικά προβλήματα βιομηχανίας στην ΑΣΟΕΕ), ή ύποτονική προσπάθεια ανάπτυξης των μεταπτυχιακών σπουδών, ή καθιέρωση 206 θέσεων μονίμων επικουρικών καθηγητών και ό άπ' ευθείας διορισμός 30 ακόμη επικουρικών από τή χούντα. Τὰ μέτρα αυτά

εφαρμόζονται, αυθαίρετα από τή δικτατορία μέσα σ' ένα κλίμα διαφθοράς και ρουσφετολογίας πού καθιστά αδύνατη τήν υιοθέτηση επιστημονικών κριτηρίων. Επί πλέον τά μέτρα αυτά ἔρχονται συχνά σέ σύγκρουση μέ τά σκοταδιστικά κτεστημένα του Πανεπιστημίου και καταλήγουν σέ συμβιβασμούς, αφού ή χούντα δέν ἔχει τή δύναμη νά στραφεῖ ἐνάντια στούς ιδεολογικούς της στυλοβάτες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἦταν ή ἀντικατάσταση του «τεχνοκράτη» ὑπουργοῦ Παιδείας Φραγκάτου ἀπό τό συνταγματάρχη Γκαντώνα, ὕστερα ἀπό τούς λεονταρισμούς του πρώτου περί «ἐξυγάνσεως» τῶν πανεπιστημίων.

Ἡ φάρσα του «ἐκσυγχρονισμοῦ» τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων ξεσκεπάστηκε σ' ὅλη της τή γύμνια ὅταν ὁ γκαμπιελίσκος Σταματόπουλος ζητούσε «μεγαλόπνοα» διάλογο και συνεργασία μέ τούς φοιτητές τήν ἴδια ὥρα πού ή χούντα ἔδινε μέ νόμο τό δικαίωμα στήν ἀστυνομία νά πυροβολεῖ ἐνάντια σέ ὅσους θά τολμούσαν νά διαφωνήσουν και νά ὑποστηρίξουν τά αἰτήματά τους.

— Οἱ κομμουνιστές φοιτητές ἀγωνίζονται ἐνάντια στήν τρομοκρατία και τό μεσαιωνικό σκοταδισμό πού ἐπέβαλε και ἐνέτεινε ή χούντα, στήν Ἀνώτατη Παιδεία. Ἀγωνίζονται για μιά ἐλεύθερη και δημοκρατική Παιδεία πού νά ἀνταποκρίνεται στίς πραγματικές ἀνάγκες του τόπου για ἀνάπτυξη πρὸς ὄφελος του λαοῦ. Ἡ αἰχμή τῆς πάλης στρέφεται ἐνάντια στά φασιστικά μέτρα τῆς χούντας, ἐνάντια στήν ἔνταση του σκοταδισμοῦ, ἐνάντια στήν ἀκαταλληλότητα και ἀδυναμία της νά ἐκσυγχρονίσει τήν Παιδεία. Συγχρόνως οἱ κομμουνιστές τονίζουν πὸς ἐξυγίανση και ἐκσυγχρονισμός τῆς Παιδείας δέν εἶναι ή πιό ἄμεση και ὀρθολογική ὑποταγή της στά συμφέροντα τῶν μονοπωλίων, μιά ή ἀπαγκίστρωσή της ἀπ' αὐτά, ή σχεδιασμένη ἔνταξή της σ' ἕνα γενικώτερο πρόγραμμα δημοκρατικῆς και σοσιαλιστικῆς ἀνάπτυξης τῆς χώρας. Ἡ διαδικασία αὐτή δέν μπορεῖ παρά νά βρίσκεται στενά δεμένη μέ τή γενικώτερη πάλη για μιά δημοκρατική και σοσιαλιστική Ἑλλάδα.

III. ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Οἱ στόχοι του φοιτητικοῦ κινήματος καθορίζονται σέ ἀναφορά πρὸς τόν ἰδιαιτέρο ρόλο του φοιτητῆ και τήν ἐκάστοτε πολιτική συγκυρία. Εἶναι λοιπόν πολλαπλοί: τό φοιτητικό κίνημα βάζει στόχους κλαδικούς, για τήν καλυτέρευση τῶν ὄρων σπουδῆς και ζωῆς τῶν φοιτητῶν, για τήν ἐπαγγελματική τους διεξοδο, πού ή ὑλοποίηση τους ἐπιβάλλει τό δρόμο τῆς ἀγωνιστικῆς διεκδίκησης. Οἱ στόχοι αὐτοί, καθώς και ή στενή σύνδεση Παιδείας και παραγωγῆς, ἐπιβάλλουν τήν κριτική τῆς δομῆς τῆς Παιδείας και ὀλοκλήρης τῆς κοινωνίας, ἐπιβάλλουν τήν ἀναγκαιότητα τῆς μεταβολῆς τους. Τέλος, τό φοιτητικό κίνημα, σάν ἀναπόσπαστο κομμάτι ὀλοκληρου του λαϊκοῦ κινήματος, ἔχει καθήκον νά τοποθετεῖται μέ σαφήνεια και ὑπευθυνότητα ἀπέναντι στά γενικώτερα πολιτικά και ἔθνικά προβλήματα.

8. Ἡ σημερινή παρουσία τῆς χούντας μέσα στά πανεπιστήμια, εἶναι τό πιό μεγάλο ἐμπέδιο για τή διεκδίκηση και του πιό στοιχειώδους δικαίουματος τῶν φοιτητῶν. Ἐτσι ή πάλη ἐνάντια στήν παρουσία τῆς χούντας στά πανεπιστήμια γίνεται ή ἀπαρχή και τό σταυροδρόμι τῆς πάλης για

τά άμεσα διεκδικητικά και τά ευρύτερα δημοκρατικά και κοινωνικά αί-
τήματα.

— Τό αίτημα τής απομάκρυνσης τών διορισμένων διοικήσεων τών συλ-
λόγων και τής διενέργειας ελεύθερων και αδιάβλητων έκλογών στά φοιτη-
τικά σωματεία είναι ό κεντρικός στόχος τού φοιτητικού κινήματος στή ση-
μερινή φάση. Οί φοιτητές, μέ άπόλυτη συνείδηση τούτου τού γεγονότος,
ζητούν νά έκπροσωπούνται από συμβούλια πού νά τούς αντιπροσωπεύουν
και πού νά άγωνίζονται για τήν έπίλυση τών αίτημάτων τους, κι' όχι από
δουλοπρεπείς πράκτορες τής 'Ασφάλειας.

Ο άγώνας αυτός είναι στενά συνυφασμένος μέ τήν πάλη ενάντια στόν
τρομοκρατικό και καταπιεστικό μηχανισμό πού χρησιμοποιεί ή χούντα σάν
έσχατο μέσο για τήν έπιβολή τών σκοτεινών της επιδιώξεων. Έτσι ή
τρομοκρατία και ή καταπίεση, πού άποτελούν τό έπιστέγασμα όλόκληρης
σειράς θεσμοθετικών και άλλων διαδικασιών, έρχονται σέ πρώτη και άμεση
άντίθεση μέ τό δημοκρατικό φρόνημα τών φοιτητών. Άποτελούν συνάμα τή
φανερή άπόδειξη τής δυναμικότητας τής αντίθεσης τών φοιτητών στήν
προσπάθεια ένταξής τους στό «σύστημα ιδεών» και στή «νομιμότητα» τής
χούντας. Η άντιπαράθεση έκ μέρους τών φοιτητών μιās άλλης νομιμότη-
τας, όχι μόνο νομιμοποιεί μά και έπιβάλλει τούς φοιτητικούς άγώνες σάν
άγώνες βαθιά δημοκρατικούς και λαϊκούς.

Οί Έλληνες φοιτητές άγωνίζονται για τήν κατάργηση όλων τών φα-
σιστικών μέτρων στά πανεπιστήμια: προβάλλουν κι' άγωνίζονται για τά
παρακάτω αίτήματα:

— Άπομάκρυνση τών οργάνων τής 'Ασφάλειας από τούς φοιτητικούς
χώρους και περιματισμό τής αστυνομικής τρομοκρατίας στους φοιτητές.

— Άποκατάσταση όλων τών άποβληθέντων για πολιτικούς λόγους
φοιτητών κι' όλων τών άπολυθέντων για τά φρονήματά τους καθηγητών.

— Κατάργηση τού έξουτελιστικού θεσμού τών κυβερνητικών έπιτρόπων
στά 'Ανώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα (Ν.Δ. 180/1969).

— Κατάργηση τού φασιστικού Ν.Δ. 93/1969 πού έπιβάλλει στους φοι-
τητές καθεστώς ποινικών καταδικών. Τό νομοθέτημα αυτό θεσμοθετεί τήν
κατάργηση τού φοιτητικού συνδικαλισμού, μέ τήν ύπαγωγή τών φοιτητι-
κών σωματείων και όλων τών σπουδαστικών δραστηριοτήτων στήν «έπο-
πτεία» τών πανεπιστημιακών άρχών και κατ' επέκταση τής χούντας, μέ
τήν ουσιαστική κατάργηση τού δικαιώματος τής άπεργίας. Η άόριστη
διατύπωση του έπιτρέπει κάθε είδους άύθαιρσία: ένας φοιτητής «τιμωρεί-
ται πειθαρχικώς, εάν αί πράξεις αυτού και ή έν γένει διαγωγή του μαρτυ-
ρουν ότι ούτος δέν έμφορείται από τό άρμόζον και μέ τό ύφιστάμενον πολι-
τικόν ή κοινωνικόν καθεστώς συμβιβαζόμενον πνεύμα και μέ τά έθνικά
ιδεώδη».

— Άμεση άπόλυση όλων τών φοιτητών πολιτικών κρατούμενων από
τίς φυλακές και τίς έξορίες.

— Οί φοιτητές παλεύουν ενάντια σέ κάθε επέμβαση τής χούντας στίς
έσωτερικές υποθέσεις τών 'Ανωτάτων Έκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, ενάντια
σέ κάθε περιορισμό ή κατάργηση τής άυτονομίας τους. Βλέπουν κάτω από
τούτες τίς ένέργειες τήν άγωνιώδη προσπάθεια τών στρατοκρατών νά κατα-
πνίξουν τήν έλευθερία τής σκέψης και τής έρευνας, νά άποσπάσουν τήν
έκπαίδευση από τό πεδίο έπιρροής τών λαϊκών πιέσεων.

— Άντιτίθενται στόν άνευθείας διορισμό καθηγητών από τή χούντα και
στήν έπιλογή από τόν ύπουργό Παιδείας τού Πρύτανη και τών Κοσμητό-
ρων (Ν.Δ. 672/70).

— Ἀντιτιθενται στή συμμετοχή στή διοίκηση τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων ἐκπροσώπων τῶν βιομηχανῶν καί τῶν τραπεζιτῶν, θεσμός πού κινδυνεύει νά μετατρέψει τήν Ἀνώτατη Ἐκπαίδευση σέ παράρτημα τῶν μονοπωλίων.

Πολλές τέτοιες προσπάθειες ὑποταγῆς τῶν Ἰδρυμάτων στήν ἀυθαιρέσια τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ γίνονται μέ τό πρόσχημα τῆς «ἐξυγιάνσης». Οἱ φοιτητές ὅμως εἶναι προσεκτικοί μπροστά σέ παρόμοιες ψευδολογίες. Γνωρίζουν πῶς πίσω ἀπό τίς διακηρύξεις περί «ἐξυγιάνσεων» βρίσκεται ἡ θέληση μιᾶς κατ' ἐξοχήν διεφθαρμένης ἐξουσίας νά ὑποτάξει τήν Παιδεία στούς ἀντιλαϊκοῦς σκοπούς της.

Οἱ Ἕλληνες φοιτητές τιμοῦν καί σέβονται τοὺς καθηγητές τους; ἐκείνους πού ἀντιτάχτηκαν καί ἀντιτάσσονται στή χούντα, ἐκείνους πού ξεσηκώθηκαν ἐνάντια σ' αὐτήν, ἐκείνους πού διάλεξαν τόν ἐντιμο δρόμο τῆς παραιτήσεως, ἐκείνους πού βρίσκονται σήμερα στίς φυλακές καί τίς ἐξορίες. Ὑποστηρίζουν ἀκόμα ὅλους αὐτούς πού προσπαθοῦν νά διατηρήσουν στό ὕψος τοῦ τό λειτούργημά τους. Ἀντίθετα, καταδικάζουν καί παραδίδουν στή γενική περιφρόνηση ὅλους τοὺς ἐπαγγελματίες στυλοβάτες τῆς ἀντιδραστικῆς ἰδεολογίας στόν τόπο μας, ἐκείνους πού δέχτηκαν ἀδιαμαρτύρητα τήν κατάργηση κάθε πνευματικῆς ἐλευθερίας, τήν ἀπόλυση τῶν δημοκρατικῶν συναδέλφων τους, τήν ἐπιβολή τοῦ θεσμοῦ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου ἐκείνους πού ἀπέβαλαν πλῆθος φοιτητῶν γιά τά δημοκρατικά τους φρονήματα, πού κατέθεσαν σάν μάρτυρες κατηγορίας σέ φασιστικοῦ τύπου ἐγκλήματα ἐνάντια στήν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος. Τά άτομα αὐτά ἔχουν προδώσει καί τίς στοιχειωδέστερες ἀρχές τῆς ἀκαδημαϊκῆς ἀξιοπρέπειας. Οἱ Ἕλληνες φοιτητές καταδικάζουν ἐπίσης καί τή διαφθορά πού ἐπικρατεῖ σέ ὀρισμένους κύκλους καθηγητῶν (νεποτισμός, αἰσχροκέρδεια κλπ.). Δέν ξεγελοῦνται ἀπό τίς πρόσκαιρες ἐσωτερικές συγκρούσεις τῆς χούντας μέ σκοταδιστικούς καί διεφθαρμένους καθηγητικούς κύκλους. Τό φοιτητικό κίνημα θά ἔχει τό κέρδος νά ἐκμεταλλεῖται τίς ἀντιφάσεις πού δημιουργοῦνται ἀπό τίς συγκρούσεις αὐτές, χωρίς ὅμως νά ἀλλάζει ποτέ ὁ γενικός προσανατολισμός του.

Οἱ Ἕλληνες φοιτητές ζητοῦν ἀπό τοὺς τίμους καθηγητές τους νά ἀντιδράσουν στίς ἐπιμεβάσεις τῆς χούντας, στό καθεστῶς διαφθορᾶς καί σκοταδισμοῦ, ζητοῦν νά τοὺς συμπαρασταθοῦν στούς διεκδικητικούς, ἀντιχουντικούς καί δημοκρατικούς ἀγῶνες τους.

— Οἱ φοιτητές θεωροῦν συστατικό στοιχεῖο τῆς πάλης γιά τήν αὐτονομία τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων, ἐνάντια στίς χουντικές ἐπιμεβάσεις, τήν πάλη γιά τή δική τους συμμετοχή στή διοίκηση τῶν Ἰδρυμάτων τους. Ζητοῦν τήν ἐκπροσώπησή τους ἀπό δημοκρατικά ἐκλεγμένους ἀντιπροσώπους στή Σύγκλητο, μέ δικαίωμα ψήφου. Ζητοῦν συμμετοχή στή διοίκηση καί οἰκονομική διαχείριση τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων, τή συμμετοχή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο ἐφ' ὅσον πάψει νά ἔχει τίς σημερινές του ἀρμοδιότητες στρατοδικείου τή συμμετοχή στήν κατάσταση τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος σπουδῶν κάθε σχολῆς.

Ἡ κατάργηση τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ, οἱ ὤμιες ἐπιμεβάσεις τῆς χούντας στά ἐσωτερικά τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων καί ἡ κατάργηση τῆς αὐτονομίας τους, οἱ ὑποκριτικές ἐπίσημες διακηρύξεις περί συμμετοχῆς τῶν φοιτητῶν στή διοίκηση τῶν Ἰδρυμάτων μέσω διορισμένων ἢ «ἀριστίνδων ἐκλεγμένων» ἐκπροσώπων, ἕνα κεντρικό σκοπό ἐξυπηρετοῦν: τήν ἀπομάκρυνση τοῦ Πανεπιστημίου ἀπό τίς εὐεργετικές γιά τό λαό ἐπιρροές πού μποροῦν νά ἔχουν οἱ ἐπιμεβάσεις ἐνός δημοκρατικοῦ φοι-

τητικού κινήματος. Μαζί με την κατάργηση της ελευθερίας της σκέψης και της έρευνας, μειώνουν την κριτική ικανότητα των φοιτητών και διευκολύνουν την πρόσδεση του Πανεπιστημίου στα συμφέροντα των μονοπωλίων. Αντίστοιχες προσπάθειες γίνονται στο χώρο του επαγγελματικού και έργατικού συνδικαλισμού. Όλες μαζί αποσκοπούν στην εξασθένηση του λαϊκού κινήματος με την αυθαιρετοποίηση των θεσμικών πλαισίων που διέπουν χώρους όπου η ταξική πάλη μπορεί να βρει διέξοδο και δυναμική έκφραση. Οι Έλληνες φοιτητές θ' αγωνιστούν μ' όλες τους τις δυνάμεις για να κρατήσουν ανοικτό τό «Μέτωπο της Έκπαίδευσης», όπου έχουν δοθεί και θά δοθούν πολλές κρίσιμες μάχες.

9. Η πάλη ενάντια στη χούντα μέσα στο πανεπιστήμιο αποτελεί προπόθεση αλλά και σφυρηλατείται μέσα από τον καθημερινό αγώνα για την επίλυση των ζωτικών προβλημάτων των φοιτητών και της Παιδείας. Οι Έλληνες φοιτητές αγωνίζονται για τα παρακάτω αιτήματα:

— Αύξηση των κονδυλίων για την Παιδεία με την περικοπή των στρατιωτικών και άλλων αντιπαραγωγικών δαπανών του Κράτους.

— Αύξηση του αριθμού των εισαγομένων στο Ανώτατα Ίδρύματα με ταυτόχρονη γρήγορη ανάπτυξη της τεχνικής εκπαίδευσης και των σπουδών στις θετικές επιστήμες. Κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων με τη σημερινή τους μορφή.

— Γρήγορη βελτίωση της Μέσης Έκπαίδευσης που θά οδηγήσει στην κατάργηση του σκανδαλώδους θεσμού των φροντιστηρίων.

— Υιοθέτηση της δημοτικής γλώσσας σ' όλες τις βαθμίδες της Παιδείας.

— Δημιουργία νέων κτιρίων, εργαστηρίων και βιβλιοθηκών και πλήρη εξοπλισμό τους.

— Αύξηση του αριθμού του διδακτικού προσωπικού και βελτίωση του επιστημονικού του επιπέδου.

— Προσαρμογή της διδασκόμενης ύλης στις σύγχρονες επιστημονικές ανάγκες, έκσυγχρονισμό των μεθόδων διδασκαλίας, βελτίωση της ποιότητας των πανεπιστημιακών συγγραμμάτων, κατάργηση του αυθαίρετου των καθηγητών.

— Οργάνωση ολοκληρωμένων μεταπτυχιακών σπουδών στην Ελλάδα, δημιουργία και ανάπτυξη κέντρων επιστημονικής έρευνας.

— Αύξηση των χορηγούμενων δανείων και υποτροφιών που νά μή δίνονται με βάση τη συγκέντρωση ύψηλης μέσης βαθμολογίας.

— Λύση του προβλήματος της φοιτητικής στέγης για τους έπαρχιώτες φοιτητές.

— Διευκολύνσεις στους εργαζόμενους φοιτητές, με τη μορφή νυκτερινών παραδόσεων, ειδικών διατάξεων που νά επιτρέπουν νά αποφασίζουν οι ίδιοι πάνω στο ρυθμό παρακολούθησης των σπουδών.

— Μείωση της διάρκειας της στρατιωτικής θητείας.

Δίπλα στα γενικότερα αιτήματα υπάρχει και άπειρα ειδικότερων αιτημάτων που απασχολούν διάφορες σχολές και ιδρύματα.

Οι κομμουνιστές υπογραμμίζουν πώς η πραγματική λύση των προβλημάτων των φοιτητών και της Παιδείας είναι δυνατή μόνο με τη σχεδoποίηση της Παιδείας μέσα σ' ένα δημοκρατικό σχέδιο οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης που θά ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες της χώρας και όχι σ' αυτές των μονοπωλίων. Μόνο στα πλαίσια μιάς τέτοιας σχεδoποίησης μπορούμε νά λυθούμ τελικά τά σημερινά προβλήματα της μη ορθολογικής κατανομής του επιστημονικού δυναμικού που δημιουργεί ανεπάρκεια ή έλλειψη επιστημονικών στελεχών σέ μερικούς κλάδους και υπερε-

πάρκεια σέ άλλους, έτσι ώστε ο πτυχιούχος νά αντιμετωπίζει πρόβλημα επαγγελματικής ἀποκατάστασης ή νά αναγκάζεται νά δεχτεί θέσεις ἀσχετες ή κατώτερες ἀπ' αυτές πού ἀντιστοιχοῦν στά ἀκαδημαϊκά του προσόντα. Μόνο μέ μιὰ τέτοια σχεδιοποίηση μπορεί νά λυθεῖ τελειωτικά τό πρόβλημα τῆς ἀσφάλειας τοῦ ρόλου καί τῆς ἀρμοδιότητος κάθε ἐπιστήμης μέσα στήν παραγωγή, πράγμα πού δημιουργεῖ διαμάχες μεταξύ τῶν σχολῶν καί τῶν ἐπαγγελματιῶν, ὅπως οἱ πρόσφατες ὑπομηχανικῶν - μηχανικῶν, ἱατρῶν, χημικῶν, χημικῶν - χημικῶν μηχανικῶν κλπ. Ἔτσι ἡ πραγματική λύση τῶν προβλημάτων τῆς Παιδείας καί τῶν φοιτητῶν ἀπαιτεῖ τήν ἀποτίναξη τοῦ ζυγοῦ τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου ἀπό τή χώρα, τήν πραγματοποίηση τῆς δημοκρατικῆς - ἀντιιμπεριαλιστικῆς ἐπανάστασης.

Ἡ ἔντονη δουλειά στή βάση γιά τήν προώθηση ὅλων τῶν διεκδικητικῶν αἰτημάτων σέ συνδυασμό μέ τήν πάλη ἐνάντια στήν παρουσία καί τήν τρομοκρατία τῆς χούντας στά πανεπιστήμια μαζικοποιεῖ τό κίνημα, ξεσκεπάζει τίς ἀντιφάσεις τῆς πολιτικῆς τῆς δικτατορίας, πετυχαίνει καινούργιες κατακτήσεις, πού γίνονται ἀφετηρία γιά προωθημένων ἀγώνων. Αὐτός εἶναι σήμερα ὁ κεντρικός ἀξονας ἀνάπτυξης τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος.

Ἡ Κομμ. Ὁργάνωση Σπουδαστῶν τοῦ ΚΚΕ (Ἔσωτ.) πιστεύει πώς ὅσο εἶναι λάθος νά παραμελεῖται ἡ διεκδικητική πάλη στό ὄνομα κάποιας ἀφηρημένης ἐπαναστατικῆς προοπτικῆς, τόσο εἶναι ἐπικίνδυνο νά οἰκοδομεῖται ἰδεολογικά τό κίνημα πάνω σέ στενά κλαδική - διεκδικητική βάση. Ἀκόμα καί ἡ χούντα, σέ ὀσμμένο ταξικό συσχετισμό δυνάμεων, εἶναι πιθανόν σέ θέση νά ἱκανοποιήσει μερικά ἀπό τά αἰτήματα αὐτά, πού πολλές φορές δέν ἔρχονται σέ ἀντίθεση, μέ ἀντίθετα προωθεῖ τήν κρατικομονοπωλιακή ἀνάπτυξη πού ἐπιδιώκει. Ἐνα κίνημα χτισμένο ἀποκλειστικά σέ τέτοια αἰτήματα κινδυνεύει νά βρεθεῖ ἀπογυμνωμένο καί ἰδεολογικά ἀποπροσανατολισμένο, στήν πρώτη προσπάθεια τῆς ἀρχουσας τάξης νά «ἐκσυγχρονίσει» τήν Παιδεία πρὸς ὄφελός της, ἐνῶ, ἀκριβῶς, κάθε τέτοιος «ἐκσυγχρονισμός» εἶναι βαθύτατα ἀντιλαϊκός καί ἀντιροϊτητικός καί κάθε ἄλλο παρά ἐπιλύει τά βασικά προβλήματα τῆς Παιδείας καί τῶν φοιτητῶν. Τό προοδευτικό κίνημα τοῦ τόπου μας ἔχει τήν ἐμπειρία τούτου τοῦ φαινομένου. Ἡ Κομμουνιστική Ὁργάνωση Σπουδαστῶν πιστεύει πώς ἡ σωστή ἀντιμετώπιση τοῦ κινδύνου αὐτοῦ σχετίζεται ἀμεσα μέ τήν ἱκανότητα ἢ μή τῶν πρωτοπόρων φοιτητῶν νά δείχνουν σέ κάθε στιγμή τόν εὐρύτερο κοινωνικό χαρακτήρα τῶν διεκδικητικῶν τους αἰτημάτων καί ἰδιαίτερα τῶν γενικώτερων. Ἔτσι, λόγου χάρη, ἡ καλύτερηση τῶν ὄρων σπουδῶν (φοιτητική στέγη, φοιτητικό συσσίτιο, ἱατρική περίθαλψη κλπ.) εἰδωμένη σάν ἐπέκταση τοῦ θεσμῶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καί τό δικαίωμα στήν ἐργασία σάν ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τοῦ δικαιώματος στήν Παιδεία, μπορούν νά ἀποτελέσουν σημαντικές ὑποδομές γιά μιὰ τέτοια προβληματική καί γιά ἀνάλογο προσδιορισμό τῶν πρακτικῶν δραστηριοτήτων. Ἔτσι δένονται τά διεκδικητικά αἰτήματα μέ τά γενικώτερα δημοκρατικά καί κοινωνικά αἰτήματα, γίνονται ὑπόθεση ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ.

10. Ἡ χούντα θελεῖ νά βάλει «στό γύψο» ὁλόκληρον τόν ἑλληνικό λαό. Εἶναι ἰδιαίτερα εὐαίσθητη στή νεολαία καί τούς φατητές, γνωρίζοντας τά υπερήφανα καί δημοκρατικά της φρονήματα. Γι' αὐτό ἄλλοτε χρησιμοποιεῖ τό πρότυπο τοῦ «ἀπολιτικοῦ» φοιτητῆ, παλιό ἰδεολογικό εὐρημα τῶν ἀπολυταρχικῶν καθεστώτων, πού σκοπεύουν νά μονοπωλήσουν τήν κρατική ἐξουσία ἐξασθενίζοντας προοδευτικά τό επίπεδο συνειδητότητας τοῦ λαοῦ, καί μειώνοντας ἐπομένως τίς δυνατότητες ἐπέμβασής του. Ἄλλοτε πάλι καλεῖ τούς φοιτητές νά τή βοηθήσουν στήν ἐξάσκηση τῆς ἀντιλαϊκῆς τῆς

πολιτικής. Οί φοιτητές αποκρούουν μέ περιφρόνηση καί τίς δυό αυτές προοπτικές. Όπως όλοι οί Έλληνες πολίτες, καί οί φοιτητές έχουν τό δικαίωμα καί καί τήν υποχρέωση νά ασχολούνται μέ τά κοινά, νά αντιδρούν στήν άντεθνική καί άντιλαϊκή πολιτική τής χούντας, νά αγωνίζονται γιά μία καλύτερη Έλλάδα.

Οί φοιτητές δέν μπορούν νά μένουν άπαθείς μπροστά στή μάστιγα πού είναι ή δικτατορία γιά τόν τόπο. Άγωνίζονται γιά τήν άνατροπή της καί μέσα σ' αυτή τήν προοπτική έντάσσουν όλους τους άγώνες τους. Άγωνίζονται γιά τήν άμεση άπελευθέρωση όλων τών πολιτικών κρατουμένων τήν κατάργηση τού στρατιωτικού νόμου, τήν άποκατάσταση τής έλευθερίας τού λόγου καί τού τύπου, όλων τών άτομικών έλευθεριών. Ζητούν τήν κατάργηση τών συμφωνιών πού παραχωρούν πολεμικές βάσεις στούς Άμερικανούς ήμπεριαλιστές, τό άμεσο σταμάτημα τής προδοτικής επέμβασης τής χούντας στά έσωτερικά τής Κυπριακής Δημοκρατίας. Άγωνίζονται γιά τήν κατάργηση τού φασιστικού ψευδοσυντάγματος τού 1968 καί γιά τή διενέργεια έλευθέρων εκλογών μέ συμμετοχή όλων τών κομμάτων καί τών άντιδικτατορικών οργανώσεων, από κυβέρνηση κοινής ήμπατισότητας. Ζητούν τήν κατάργηση τού Α.Ν. 509, όλης τής έκτακτης νομοθεσίας.

Οί Έλληνες φοιτητές θέλουν τήν πατρίδα τους άπαγκιστρωμένη από τό άρμα τού ΝΑΤΟ καί τού άμερικανικού ήμπεριαλισμού, έξω από στρατιωτικούς συνασπισμούς, κυρίαρχη καί άδέσμευτη. Θέλουν μίαν Έλλάδα δημοκρατική, όπου ό εργαζόμενος λαός κι' όχι μία χούφτα από μονοπώλια, θά καθορίζει τήν τύχη τού Έθνους. Γνωρίζουν πώς ό άγώνας τους είναι κοινός μέ τόν άγώνα όλων τών λαών ένάντια στόν ήμπεριαλισμό καί τήν κυριαρχία τών μονοπωλίων. Έκφράζουν τήν άγωνιστική τους άλληλεγγύη στούς λαούς τής Ίνδοκίνας καί πρώτα απ' όλα στόν ήρωικό λαό τού Βιετνάμ, στούς άραβικούς λαούς, στούς λαούς τής Ίσπανίας, τής Πορτογαλίας καί τής Τουρκίας, σ' όλους τους λαούς πού πολεμάνε γιά τήν έλευθερία τους. Στήν Έλλάδα, όπως καί παντού, ή ιστορία όδηγεί στό θρίαμβο τής ειρήνης, τής ανεξαρτησίας, τής δημοκρατίας καί τής κοινωνικής προόδου.

Οί κομμουνιστές φοιτητές πιστεύουν πώς άφού ή χούντα έξασφάλισε τήν κυριαρχία πάνω στόν καταπιεστικό κρατικό μηχανισμό (στρατός, σώματα Άσφαλείας κλπ.) θά προσπαθήσει νά κυριαρχήσει καί πάνω στά ιδεολογικά όργανα τού Κράτους. Άνάμεσα σ' αυτά τό σχολείο καί ιδιαίτερα τό Πανεπιστήμιο άποτελεί τό ασφαλέςτερο καί άποτελεσματικότερο μέσο διείσδυσης τής ιδεολογίας της. Οί κομμουνιστές φοιτητές άντιτάσσονται σέ τούτη τή διαδικασία, έχοντας συνείδηση τού ταξικού χαρακτήρα τής πάλης τους. Στή διαδικασία τής συνειδητοποίησης από τόν φοιτητή τής θέσης του μέσα στήν κοινωνία καί τήν παραγωγή, ή ιδεολογία, πού τήν βιώνει έντονα, σ' όλες της τίς εκφάνσεις, παίζει ιδιαίτερα βαρύνοντα ρόλο. Όπως ό εργάτης άρνείται τή θέση του μέσα στόν καπιταλισμό, έτσι κι' ό φοιτητής άρνείται τή θέση γιά τήν όποία τόν προορίζει τό ίδιον τό καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής. Στρέφοντας τό όπλο τής ιδεολογίας ένάντια στήν τάξη πού τού τό προμήθεψε γιά νά διαωνίσει τήν κυριαρχία της, ό φοιτητής προετοιμάζει τήν τελειωτική της ήττα. Η ιδεολογική πάλη, ένα από τά σημαντικότερα μέρη τής ταξικής πάλης, είναι ένας χώρος όπου οί κομμουνιστές φοιτητές συγκεντρώνουν ιδιαίτερα τήν προσοχή τους. Οργανώνονται στό Κόμμα τής εργατικής τάξης καί πολεμώντας στό μέτωπο τής ιδεολογικής πάλης, σ' όλα τά μέτωπα τής ζωής, βαδίζουν σταθερά καί μεθοδικά στό δρόμο τής άνατροπής τής δικτατορίας, στό δρόμο τής δημοκρατίας καί τού σοσιαλισμού.

IV. ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἡ πείρα τῶν πεντέμισυ χρόνων τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας καὶ ἰδιαιτέρα τῶν πρόσφατων ἀγῶνων ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγή ὀρισμένων βασικῶν συμπερασμάτων ὡς πρὸς τὶς μορφές πάλης καὶ ὀργάνωσης στὸν φοιτητικὸ χῶρο.

11. Ἡ χούντα μπορεῖ νὰ τρομοκρατεῖ ἀνευχλήτα τὰ πανεπιστήμια, νὰ ἐφαρμόζει τὴν ἀντιχουντικὴ τῆς πολιτικὴ, στὸ βαθμῖο πού οἱ φοιτητές καὶ οἱ καθηγητές δέν ἀντιδρῶν μαζικά. Ἡ μαζικὴ πάλη τῶν φοιτητῶν εἶναι τὸ βασικὸ τους ὄπλο γιὰ τὴν υπεράσπιση τῶν αἰτημάτων τους, γιὰ τὴν ἀντίσταση στὴ χουντικὴ πολιτικὴ. Ὅσο πῶ μαζικέες εἶναι οἱ κινητοποιήσεις, τόσο πῶ σπασμωδικά ἀντιδρῶν ἢ χούντα καὶ τὰ ὄργανά της, τόσο πῶ εὐκόλα ὑποχωροῦν. Μὲ τὴ μαζικοποίηση σπᾶνε τὸ κλίμα τοῦ τρόμου πού ἐντεχνα καλλιιεργεῖ ἡ χούντα. Ὅσο καὶ νὰ ἐντείνει τὴν τρομοκρατία της, δέν πετυχαίνει νὰ συγκρατήσῃ καὶ νὰ χαλιναγωγῆσῃ τὸ ἀνεπτυσσόμενο κίνημα. Ὁ ἐλεγχος τῶν ἐξελίξεων φεύγει ἔτσι ἀπὸ τὰ χέρια τῆς χούντας καὶ περιέχεται στὶς πρωτοβουλίες τοῦ φοιτητικοῦ καὶ λαϊκοῦ κινήματος.

Ἡ ἱστορία καὶ ἡ πρόσφατη πείρα διδάσκουν πῶς ἡ μαζικὴ πάλη ἀποδίδει ἀκόμα καὶ κάτω ἀπὸ τὴν πῶ στυγνές τυραννίες. Ἡ χούντα καὶ τὰ ὄργανά της ἐξαναγκάζονται σὲ σημαντικὲς ὑποχωρήσεις. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ τῆς πολιτικὴ ὑποχρεώνεται, ὡς ἓνα βαθμῖο, νὰ λαμβάνει ὑπόψη καὶ τὴ θέληση τῶν φοιτητῶν, ὄχι μόνον τὶς ἀνάγκες τῶν μονοπωλίων. Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν φοιτητῶν ἡ χούντα ὀδηγεῖται σὲ δημαγωγικὲς προσπάθειες μεταρρυθμίσεων πού ξεσκεπάζουν τὶς ἀντιφάσεις τῆς πολιτικῆς της. Ἡ μαζικὴ πάλη τῶν φοιτητῶν ὑπολογίζει καὶ ἀξιοποιεῖ τὶς ἀντιφάσεις αὐτές. Πῶ γενικά, ἡ μαζικὴ πάλη τῶν φοιτητῶν συντελεῖ στὸ ναυάγιο τοῦ προγράμματος «ἐλεγχόμενης ἐξομάλυνσης» τῆς χούντας, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν πῶ μεγάλη ἀπομείνωσή της, τὴν δξυνση τῶν σχέσεων της μὲ ταλαντευόμενες καὶ ἀντιπολιτευόμενες δυνάμεις.

Οἱ κομμουνιστές ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ὀλοένα μεγαλύτερη μαζικοποίηση τῶν φοιτητικῶν ἀγῶνων. Ὑποστηρίζουν καὶ πρωτοστατοῦν σὲ ὄλες τὶς ἐνέργειες πού προωθοῦν τὰ φοιτητικὰ αἰτήματα, ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν χουντικὴ πολιτικὴ (νομικὰ διαβήματα, τύπος, ὑπογραφές κλπ.), μὲ κριτήριο πάντα τὴ συμβολὴ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν στὴ μαζικοποίηση τοῦ ἀγῶνα. Ἀπορρίπτουν τὴν τάση νὰ περιορίζονται οἱ φοιτητικοὶ ἀγῶνες σὲ νομικιστικὲς ἐνέργειες, ὅπου ἡ μάζα τῶν φοιτητῶν παραμένει ἀμέτοχος παρατηρητής. Συναμα ἀπορρίπτουν ἀποφασιστικὰ κάθε τάση ὑποτίμησης αὐτῶν τῶν μορφῶν ἀγῶνα καὶ τονίζουν πῶς ἀκριβῶς ἡ συμβολὴ τους στὴ μαζικοποίηση τῆς πάλης καθορίζει καὶ τὸ περιεχόμενο αὐτῶν τῶν μορφῶν σάν μορφῶν σύγκρουσης κι' ὄχι, λεγκαλιστικῆς ἀντιπολίτευσης στὴ χούντα.

12. Ἡ φύση τοῦ καθεστῶτος, ὅπως τὸ ἀποδεικνύει ὀλόκληρη ἡ πολιτεία του, εἶναι μιὰ κτηνώδης δικτατορία πού δέν σταματᾷ μπροστὰ σὲ τίποτε γιὰ νὰ πετύχει τοὺς σκοποὺς της. Ἐνάντια σ' ἓνα τέτοιο καθεστῶς, ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχία ὀποιοῦδήποτε διεκδικητικοῦ ἢ δημοκρατικοῦ ἀγῶνα εἶναι ἡ ὀργάνωση.

Ἀνοργάνωτοι οἱ φοιτητές ὑπομένουν παθητικὰ τὶς ἐπιθέσεις τῆς χούντας ἐνάντια στὰ συμφέροντά τους. Ἀντιδρῶν αὐθόρμητα ὑποχωρώντας ἀτακτὰ στὰ χτυπήματά της ἢ προχωρώντας τυχοδιωκτικὰ, δίνοντάς της ἔτσι τὴ δυνατότητα νὰ κτυπήσῃ καίρια. Στηριζόμενη σὲ εὐκαιριακοὺς ὑπο-

λογισμούς, ή πρωτοπορία χάνει συχνά τήν υποστήριξη τής μάζας τών φοιτητών, πού τήν βλέπουν νά προχωρεί χωρίς σαφείς στόχους και προοπτικές. Μόνο ή οργανωμένη δράση τών φοιτητών μπορεί νά καθορίσει σαφώς τού σκοπούς τής πάλης, τούς άμεσους και τούς άπώτερους παίρνοντας πάντα υπόψη τό συσχετισμό τών δυνάμεων, χωρίς νά υπερτιμιά αλλά ούτε και νά υποτιμιά τόν αντίπαλο. Μόνο ή όργάνωση μπορεί νά αντιμετωπίσει τόν τρομοκρατικό μηχανισμό τής χούντας, προφυλάσσοντας τίς δυνάμεις της και καταφέροντας πλήγματα στόν έχθρό.

Οί κομμουνιστές φοιτητές υποστηρίζουν όλες τίς «νόμιμες» μορφές όργάνωσης πού υπερασπίζονται τά συμφέροντα τών φοιτητών ή συμβάλλουν στήν ανάπτυξη δημοκρατικού και προοδευτικού κλίματος στόν φοιτητικό χώρο (τοπικοί σύλλογοι μορφωτικοί όμιλοι, καλλιτεχνικές κινήσεις κλπ.). Πιστεύουν άκράδαντα πώς ή πάλη τών φοιτητών θά οδηγήσει τή χούντα sé υποχωρήσεις, θά δώσει νέες «νόμιμες» κατακτήσεις στους φοιτητές. Διαφωνούν ριζικά μέ όσους βλέπουν καχύποπτα ή έχθρικά τίς «νόμιμες» κατακτήσεις. Οί στόχοι και ή πρακτική μιās όργάνωσης είναι εκείνα πού καθορίζουν τόν θετικό ή άρνητικό χαρακτήρα της, όχι ή «νόμιμη» ή «παράνομη» μορφή της. Συνάμα οί κομμουνιστές τονίζουν πώς, στις συνθήκες τής δικτατορίας, όπου κάθε μορφή όργάνωσης τών μαζών κυνηγιέται άλύπητα ή απαγορεύεται, τό κέντρο βάρους τής όργάνωσης τών φοιτητών δέν μπορεί παρά νά είναι «παράνομο».

13. Οί κομμουνιστές φοιτητές υποστηρίζουν και πρωτοστατούν στή δημιουργία και ανάπτυξη τών Φοιτητικών Έπιτροπών Άγώνα (ΦΕΑ), πού συγκεντρώνουν τούς πιο δραστήριους δημοκράτες φοιτητές, ανεξάρτητα από τά πολιτικά τους φρονήματα, κατά τάξεις, έτη, σχολές και ιδρύματα, μέ σκοπό τό συντονισμό τής συνδικαλιστικής και τής δημοκρατικής πάλης τών φοιτητών. Η Κομμουνιστική Όργάνωση Σπουδαστών του ΚΚΕ (Έσωτ.) πιστεύει πώς οί ΦΕΑ πρέπει νά όργανώνουν τή διεκδικητική πάλη, τήν πάλη ενάντια στή χουντική εκπαιδευτική πολιτική, για μιá έλεύθερη δημοκρατική και σύγχρονη Παιδεία, νά εκφράζουν τή γνώμη τών φοιτητών πάνω στα μεγάλα έθνικά θέματα.

Πιστεύει πώς οί Φοιτητικές Έπιτροπές Άγώνα πρέπει νά επιλέγουν, άνάλογα μέ τίς συνθήκες, «νόμιμες», «μισο - νόμιμες», ή «παράνομες» μορφές δράσης, παίρνοντας πάντα υπόψη τους τή φύση τής δικτατορίας και προφυλάσσοντας τή λειτουργία τους (μέτρα συνωμοτικότητας και έπαγρύπνησης, όργάνωση έφεδρεϊών κλπ.). Διαφωνεί ριζικά μέ τήν άποψη ότι, ταχα, ή χούντα θά άνεχτεί από μόνη της τή βαθμιαία νομιμοποίηση τών Έπιτροπών. Στο βαθμό πού οί Έπιτροπές μάχονται για τά συμφέροντα τών φοιτητών, στό βαθμό πού έχουν σταθερό προσανατολισμό τή μαζική πάλη, κάθε κατάκτηση «νομιμότητας» θά είναι άποτέλεσμα δξύτατων συγκρούσεων και όχι «όμαλής πορείας». Στίς συγκρούσεις αυτές δυό είναι τά βασικά όπλα τών φοιτητών: ό μαζικός χαρακτήρας τών κινητοποιήσεων και ή καλή όργάνωση και προφύλαξη τών Έπιτροπών.

Η Κομμουνιστική Όργάνωση Σπουδαστών του ΚΚΕ (Έσωτ.) θεωρεί σημαντικό νά τονίσει πώς οί Φοιτητικές Έπιτροπές Άγώνα δέν πρέπει νά μονοπωλούνται από καμμιά όργάνωση ή κόμμα. Οί Έπιτροπές δέν αποτελούν έξάρτητα καμμιάς όργάνωσης, μά αυτόνομες όργανώσεις τών φοιτητών. Η Κομμουνιστική Όργάνωση άπαιτεί από τά μέλη και τούς όπαδούς της νά έγκαταλείψουν τά ύπολειμματα τής μεθοδολογίας του παρελθόντος, όπου κριτήριο για τήν υποστήριξη ενός μαζικού φορέα από τό Κόμμα ήταν ό όργανωτικός του έλεγχος πάνω σ' αυτόν. Ιδιαίτερα στίς σημερινές συνθήκες

τῆς Ἑλλάδας, μά καί γενικώτερα, ἡ πρωτοπορία κατακτιέται πάνω στή δράση, δέν εἶναι ἐκ τῶν προτέρων δοσμένη σέ κανένα. Ἡ Κομμουνιστική Ὀργάνωση Σπουδαστῶν ἀπορρίπτει ἐπίσης καί τή μεταβίβαση, μέ τό προ- σχημα τῆς συνωμοτικότητας, τοῦ κέντρου λήψης ἀποφάσεων ἔξω ἀπό τίς Φοιτητικές Ἐπιτροπές, τόν ὑποσκελισμό τους ἀπό τά παράνομα κλιμάκια τῶν ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων καί κομμάτων. Οἱ ΦΕΑ εἶναι κυρίαρχες ἐπιτροπές τῶν δημοκρατικῶν φοιτητῶν, ὅπου συναντῶνται καί συγκροοῦν- ται ὅλες οἱ τάσεις, μέσα στά πλαίσια τῶν γενικῶν τους στόχων. Οἱ κομ- μουνιστές δέν βρίσκονται πίσω ἀπ' αὐτές καί τίς καθοδηγοῦν, μά μέσα σ' αὐτές καί μέ τίς θέσεις καί τή δράση τους γίνονται πρωτοπόροι.

14. Ἡ Κομμουνιστική Ὀργάνωση Σπουδαστῶν τοῦ ΚΚΕ (Ἔσωτ.) κα- λεῖ ὅλους τους δημοκρατικούς φοιτητές νά πυκνώσουν τίς γραμμές τῶν ἀντι- στασιακῶν τους ὀργανώσεων. Ὁ ἀγῶνας γιά τά φοιτητικά ζητήματα, ἐ- νάντια στή χουντική τρομοκρατία στά πανεπιστήμια, δέν ἀρκεῖ γιά νά πέ- σει ἡ δικτατορία. Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἀντιστασιακή ὀργάνωση πού θά ὀργανώσει τήν πάλη σ' ὅλα τά μέτωπα, πού θά ἐντάξει τά ἐπί μέρους αι- τήματα στή γενικώτερη προοπτική τῆς ἀναμέτρησης καί τελικῆς συγκρου- σης μέ τή δικτατορία, τῆς πάλης ἐνάντια στήν ὑπερπαραλισητική ἐξάρτησι. Ἡ ἀντιστασιακή ὀργάνωση σφυρηλατεῖ τήν ἀγωνιστική παλλαϊκή ἐνότη- τα, χτίζει τίς ἀπαραίτητες ὑποδομές γιά τήν τελική μάχη.

15. Οἱ κομμουνιστές φοιτητές ὀργανώνονται σέ αὐτόνομες παράνομες ὀργανώσεις τοῦ ΚΚΕ (Ἔσωτ.), τοῦ μαρξιστικοῦ - λενινιστικοῦ ἐπαναστατι- κοῦ κόμματος τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Ἑλλάδας. Ἀγωνίζονται πρωτοπό- ρα σ' ὅλες τίς μαζικές ὀργανώσεις, δίνουν πρωταρχικό βῆρος στήν ἀνάπτυ- ξη τῶν Φοιτητικῶν Ἐπιτροπῶν Ἀγῶνα. Παράλληλα ὀργανώνονται καί ἐνισχύουν τίς ἀντιστασιακές ὀργανώσεις, Προπαγανδίζουν τή γραμμή τοῦ Κόμματος, συνδέουν τοὺς ἄμεσους μέ τοὺς ἀπώτερους σκοπούς τοῦ ἀγῶνα, προπαγανδίζουν τό πρόγραμμα τῆς δημοκρατικῆς - ἀντιυπερπαραλισητικῆς καί τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, τήν ἰδεολογία τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ. Ἀνεβάζουν συνεχῶς τό δικό τους θεωρητικό ἐπίπεδο, μελετώντας συστημα- τικά τόν μαρξισμό - λενινισμό, τήν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ καί παγκόσμιου ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Οἱ κομμουνιστές ἀντιμάχονται σταθερά τό σχεταριστικό «κλεισμό» τους, τόν περιορισμό τῆς δράσης τους σέ ὀρισμένες παράνομες ἐνέργειες. Ἡ παράνομη ὀργάνωση καί δράση δέν εἶναι αὐτοσκοπός μά μέσο, κυρίως γιά τήν ἀνάπτυξη τῶν μαζικῶν ἀγῶνων.

Τό ΚΚΕ (Ἔσωτ.) ἐναντιώνεται σέ κάθε ὑποκατάσταση τῶν ἀρχῶν τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ ἀπό μία γραφειοκρατική, συγκεντρωτική λει- τουργία, σέ κάθε ἀπαλλοτρίωση τῆς προσωπικότητας καί πρωτοβουλίας τῶν μελῶν του, σέ κάθε περιορισμό τῆς αὐτονομίας τῶν ὀργανώσεων του, στό ὄνομα κάποιας τυφλῆς, στρατιωτικοῦ τύπου πειθαρχίας. Τό ΚΚΕ (Ἔσωτ.), πού συσπειρῶνει στίς γραμμές του τοὺς κομμουνιστές ἐκείνους πού συνειδητο- ποίησαν βαθιά τό ἀδιέξοδο πού ὀδηγεῖται τό Κόμμα καί τό κίνημα μέ τήν ἀπαλλοτρίωση τῆς αὐτονομίας του καί τήν καταπάτηση τῶν λενινιστικῶν ἀρχῶν ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας, οἰκοδομεῖ τήν ἐνότητα καί πειθαρχία στίς γραμμές του μέ βάση τόν ἐλεύθερο διάλογο ὁμοϊδεατῶν ἐθελοντῶν καί ὑ- πεύθυνων ἀνθρώπων. Οἱ κομμουνιστές φοιτητές, μέ τήν ἐνταξή τους στό ΚΚΕ (Ἔσωτ.) προσφέρουν καί τή δική τους συμβολή γιά τήν περιφρούρηση, τήν ἐφαρμογή καί ἀνάπτυξη αὐτῶν τῶν κατευθύνσεων.

Συγχρόνως τό ΚΚΕ (Ἔσωτ.) ἐπισημαίνει τόν κίνδυνο πού παρουσιάζει ἡ ἔλλειψη αὐστηρῆς λενινιστικῆς ὀργάνωσης καί πειθαρχίας, ἡ τάση πού παρουσιάζεται γιά ἀμορφισμό (καί ἀπλή «σύνδεση» μέ τό Κόμμα). Σέ καμ-

μιά περίπτωση ένας πλαδαρός οργανισμός, δεν μπορεί να εκπληρώσει τα καθήκοντα του μαρξιστικού - λενινιστικού κόμματος. Αυτό ισχύει για όλους τους χώρους, μαζί και για το φοιτητικό. Οι κομμουνιστές δεν πρέπει να συγχέουν το σεβασμό της αυτονομίας των μαζικών οργάνων με κάποια δική τους χαλαρή σύνδεση με το Κόμμα. Κύριος προσανατολισμός των φοιτητικών κομματικών οργανώσεων είναι η διαμόρφωση πυρήνων και κέντρων ευθύνης κατά σχολές, έτη, ιδρύματα κλπ.

Τό ΚΚΕ (Έσωτ.), άπορρίπτοντας άποφασιστικά κάθε έπιστροφή στο γραφειοκρατικό - δογματικό παρελθόν, βλέπει ταυτόχρονα τήν ανάπτυξη και τελειοποίηση της πολιτικής του γραμμής άλληλένδετη με τή δράση ενός ικανού μαχόμενου οργανισμού (κι' όχι με άνευθυνες γνώμες και κριτικές). 'Η έσωκομματική δημοκρατία παίρνει τό σωστό της περιεχόμενο μόνο μέσα στα πλαίσια της άυστηρής, παράνομης και πειθαρχημένης οργάνωσης.

Συνάδελφοι,

Τά πανεπιστήμια και ή Παιδεία μας μαστίζονται από τήν τρομοκρατία και τόν σκοταδισμό. Μόνον έτσι καταφέρνουν τελικά οί στρατοκράτες να προωθούν τήν ύποταγή του εκπαιδευτικού μας συστήματος στα συμφέροντα της μονοπωλιακής ολιγαρχίας. 'Η χούντα βυθίζει κάθε μέρα και πιο πολύ τή χώρα μας στο άδιέξοδο της πολιτικής άθαιρεσίας, της κοινωνικής άνισότητας, της εξάρτησης και του έθνικου έξευτελισμού.

Μας προορίζουν, συνάδελφοι, άσχημα προετοιμασμένους από τά πανεπιστήμια μας, για μιά άβέβαιη και συχνά κακοπληρωμένη θέση στην ύπηρεσία της μονοπωλιακής ολιγαρχίας· και έμεις άπαντάμε πώς θά άγωνιστούμε για τά δικαιώματα και τά συμφέροντά μας, ένάντια στην έξουσία του μονοπωλιακού κεφαλαίου. Μας προορίζουν να γίνουμε έχθροι του έλληνικού λαού, και έμεις τούς άπαντάμε πώς είμαστε άποφασισμένοι να θέσουμε όλες μας τίς δυνάμεις στην ύπηρεσία του λαού, της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ευημερίας του.

Σήμερα ή χούντα άποτελεί τόν πρώτο, τόν σημαντικώτερο έχθρό μας. Είναι καθήκον να παλαίουμε για τήν άνατροπή της. Είναι καθήκον πρωταρχικό για όσους δεν έχουν σκοπό να άπαλλοτριώσουν τήν προσωπική τους άξιοπρέπεια, είναι χρέος για κείνους που αισθάνονται ύπεύθυνα άπέναντι στην πατρίδα τους, για όσους έπιθυμούν μιά καλύτερη εύτυχημένη 'Ελλάδα.

'Η χούντα, συνάδελφοι, ούτε μόνη της θά φύγει, ούτε ή πτώση της θά είναι άποτέλεσμα έξωτερικών ή άλλων πιέσεων. 'Η άνατροπή της θά γίνει με τή λαϊκή πάλη και θά είναι άποτέλεσμα σειράς δλόκληρης συγκρούσεων, πολλές φορές σφοδρών, που θά οδηγήσουν στην τελική άναμέτρηση. 'Η άνατροπή της θ' άνοιξει τό δρόμο για μιά 'Ελλάδα ανεξάρτητη και πραγματικά δημοκρατική. Αύτης της λυτρωτικής πορείας καλούμαστε σήμερα να βάλουμε τά θεμέλια, έμεις οί "Έλληνες φοιτητές, δίπλα σ' δλόκληρο τόν έλληνικό λαό.

'Η Κομμουνιστική 'Οργάνωση Σπουδαστών του ΚΚΕ (Έσωτ.) καλεί όλους τούς σπουδαστές της χώρας να ένωθούν ένάντια στην τυραννία και τόν σκοταδισμό, για τή μόνη πατριωτική προοπτική: για τήν άνθηση όλων των πολιτιστικών αξιών της μακρόχρονης ιστορίας μας· για ένα αύριο, άξιο έλευθέρων ανθρώπων. Προτείνει τίς Θέσεις της σάν τίς δικές της άπόψεις για τήν ανάπτυξη ενός ένιαίου μαζικού φοιτητικού κινήματος. Καλεί όλους τούς φοιτητές ν' άγωνιστούν μέσα από τίς Φοιτητικές 'Επιτροπές 'Αγώνα για τήν ίκανοποίηση των αίτημάτων τους, για τήν άπόκρουση της χουντικής τρομοκρατίας στα πανεπιστήμια και σ' δλόκληρη τήν έλληνική κοινωνία, για

μιά ελεύθερη και δημοκρατική Παιδεία. Τους καλεῖ ν' αγωνιστοῦν, μέσα ἀπό τίς ἀντιστασιακές τους ὀργανώσεις, γιά τήν ἀνατροπή τῆς δικτατορίας, τῆ δημοκρατία καί τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία. Ἡ Κομμουνιστική Ὄργανωση Σπουδαστῶν τοῦ ΚΚΕ (Ἔσωτ.) καλεῖ τέλος, τοὺς φοιτητές νά πυκνώσουν τίς γραμμές τῆς, νά ὀργανωθοῦν πλάι στοὺς ἐργάτες καί τά ἄλλα στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, σέ ἓνα Κόμμα ἐπαναστατικό πού, στηριζόμενο στήν ἰδεολογία τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, μπαίνει πρωτόπορο σ' ὄλους τοὺς πάνω ἀγῶνες καί τοὺς ἐντάσσει στήν προοπτική τῆς τελικῆς νίκης τοῦ σοσιαλισμοῦ καί τῆς πραγμάτωσης τῆς κομμουνιστικῆς ἀταξικῆς κοινωνίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ!

ΕΞΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ!

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ!

ΚΑΤΩ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ!

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ!

